

مبارزه بین المللی برضد فحشاء

و

خرید و فروش زنان و کودکان^(۱)

مسئله خرید و فروش زنان و کودکان سفید پوست بمنظور فحشاء از آغاز قرن بیستم میلادی افکار ملتها را بخود مشغول داشته و جزء مسائل بین المللی گردیده است. برای جلوگیری از اعمال و اقدامات اشخاصیکه زنان و کودکان را وسیله استفاده مادی خود قرار میدهند در کنفرانسها و مجامع بین المللی تصمیماتی اتخاذ گردیده و بر اساس تصمیمات این کنفرانسها قوانین بتصویب مجالس مقننه کشورها رسیده یا در قوانین موجود تغییرات و اصلاحاتی داده اند.

ما در این مختصر بدو تصمیماتی که در مجامع بین المللی برای جلوگیری از اعمال اشخاص مزبور اتخاذ گردیده و مجازاتهایی که درباره آنان پیش بینی شده می پردازیم و بعداً تأثیر تصویب مقوله نامه های بین المللی راجع بمنع خرید و فروش زنان و کودکان را در قوانین جزائی ایران و فرانسه و سوئیس مورد بحث قرار خواهیم داد :

الف - نظری بقراءدهای بین المللی

برای جلوگیری از اقدامات اشخاصیکه زنان و کودکان را اجیر یا مورد دادوستد قرارداد یا بمنظور وادار کردن آنان بفحشاء عزیزت آنانرا بخارج از کشور متبوع خود تشویق مینمودند برای اولین بار کنفرانسی در سال ۱۹۰۲ در پاریس تشکیل شد و طرح مقوله نامه مورخ ۱۸ مه ۱۹۰۴ را تهیه کرد.

بموجب مفاد این مقوله نامه که راجع بتأمین یک حمایت مؤثر بر علیه معامله جنایتکارانه موسوم بخرید و فروش سفید پوستان بود دول متعاهد متعهد شدند برای تمرکز دادن اطلاعات راجع باجیر کردن زنان یا دختران در خارجه برای فسق مقاماتی را تعیین یا مأمور نمایند و اقدامات لازم را برای مراقبت و اعمال اشخاصیکه زنان و دختران را برای فسق و فحشاء بخارجه میبرند تحصیل و ورود اشخاصی را که مرتکب شناخته شده اند و همدمستان آنها یا زنان و دخترانی را که مورد این قبیل خرید و فروش واقع شده اند بمقامات صالحه اطلاع داده و کشف نمایند چه کسانی آنان را بمهاجرت از مملکت خود وادار کرده اند و وسائل عودت آنها را در حدود قانون و تا حدودیکه امکان دارد فراهم سازند.

چند سال بعد از آن تاریخ کنفرانس دیگری در تاریخ ۴ مه ۱۹۱۰ مطابق ۱۲ ثور ۱۲۸۹ شمسی در پاریس تشکیل شد و در تکمیل مقوله نامه مزبور قراردادی مشتمل

مبارزه بین‌المللی برضد فحشاء

بر ۱۲ ماده و یک پروتکل اختتامیه باامضاء عده‌ای از دول رسیده که مقوله نامه ۱۹۰۴ و منع معامله جنایت‌آمیز نسبت بزنان و کودکان را تأیید و تشریح میکرد.

بموجب ماده اول قرارداد مزبور دولتهای متعاقد متعهد شدند اشخاص را که برای انجام هوی و هوس دیگری زنی را ولو با رضایت یا دختر صغیری را برای فسق اجیر و جلب و یا از راه عفت منحرف سازند اگرچه عملیات مختلفه که مبانی جرم محسوب میشود در ممالک مختلف صورت گرفته باشد مجازات کنند.

ماده دوم قرارداد مزبور دولتهای متعاقد را مکلف میکرد هرکس را که برای انجام هوی و هوس دیگری بواسطه فریب و یا بوسیله زور و تهدید و سوء استعمال سلطه یا هرگونه وسائل جبریه زن یا دختر کبیری را برای فسق اجیر یا جلب و یا از راه عفت منحرف سازد ولو آنکه مبانی جرم در ممالک مختلف صورت گرفته باشد مجازات نماید.

در ماده سوم - دول متعاقد متعهد شده بودند در صورتیکه قوانین آنها فعلاً برای جلوگیری از جرمهای مندرج در ۲ ماده فوق کافی نباشد خود تدابیر لازم را اتخاذ نموده و یا برای اینکه آن جرمها نسبت باهمیتشان مجازات شوند لوایح لازم را بمقامات مقننه خود پیشنهاد نمایند.

در ماده پنجم - این قرارداد دول متعاقد جرمهای مندرج در مواد ۱ و ۲ و از جمله جرائمی که مجازات تبعید برای آن پیش‌بینی شده قلمداد کرده و متعهد شده بودند در مواردیکه بدون تغییر قوانین موجوده بمقررات فوق نمیتوان ترتیب اثر داد تدابیر لازم را اتخاذ نموده با اتخاذ تدابیر لازم را بمقامات مقننه ممالک خود پیشنهاد نمایند.

برای تسهیل در تعقیب این قبیل مجرمین و توحید مساعی مقامات قضائی کشورهای مختلف با یکدیگر در ماده ۶ این قرارداد اجازه داده شده بود ارجاعات از یک دادگاه بدادگاه دیگر « Commission rogatoire » یکی از طرق ذیل صورت گیرد :

- ۱ - بوسیله تعاطی مستقیم بین مقامات قضائی
- ۲ - بوسیله مأمورین سیاسی و یا قنصلی مملکت تقاضا کننده
- ۳ - از مجری سیاسی

در پروتکل اختتامیه نمایندگان مختار دول امضاءکننده قرارداد استنباطی را که از روح مواد ۱ و ۲ و ۳ این قرارداد نموده‌اند مورد نظر قرار داده و مراتب زیر را مقرر داشته بودند :

- الف - مقررات ماده ۱ و ۲ حداقل مجازات محسوب است باین معنی که دول متعاقد کاملاً آزاد هستند که جرمهای مشابه دیگر را از قبیل اجیر کردن اشخاص کبیر ولو اینکه ثقل یا اجباری در بین نباشد مجازات دهند.
- ب - برای جلوگیری از جرمهای مذکور در مورد ۱ و ۲ واضح است که کلمات فوق یا دختر صغیر و یا زن و یا دختر کبیر عبارت است از زنها یا دخترهای صغیر و کبیریکه سن ۲۰ سالشان تکمیل گردد.

مبارزه بین‌المللی برضد فحشاء

معذک ممکن است بموجب قانونی این سن را برای حمایت زنها و دخترها بیشتر معین نمود مشروط باینکه سن مزبور برای زنها و یا دخترهای هرملتی دیگر باشد.

ج - برای جلوگیری از جریمهای مزبور قانون باید در تمام موارد جزای محرومیت از آزادی را صرف‌نظر از کلیه مجازات اصلی و فرعی مقرر بدارد و نیز قانون باید صرف‌نظر از سن زن موارد مشدده مختلفه را که پیش می‌آید مثل مواردی که در ماده ۲ پیش بینی شده و یا مانند عملی که در اثر آن زنی حقیقتاً بفسق و اداگر دیده است منظور نظر قرار دهد

د - با وجود شدت این جرم از نگاهداشتن زن یا دختری برخلاف میل خود در یک‌خانه فسق در این قرارداد ذکر نشده زیرا این موضوع منحصرأ تابع قوانین داخلی است .

موادی که در پروتکل افتتاحیه پیش‌بینی شده برای تکمیل و تفسیر مقوله نامه کمال ضرورت را داشته زیرا ممکن بود عبارت دختر کبیر که در ماده ۲ مقوله نامه اشاره شده از لحاظ قوانین داخلی کشورها اختلاف داشته باشد یا چنین تصور گردد که اجیر کردن زنان برای انجام هوی و هوس دیگری اگر بارضایت خود آنان باشد از لحاظ بین‌المللی عمل قابل مجازاتی تلقی نخواهد شد. تعظیم پروتکل این تردید و ابهام را از میان برداشته است .

پس از تصویب قرارداد ۱۹۱۰ راجع به جلوگیری از معامله نسوان و کودکان در تکمیل قرارداد مزبور در سال ۱۹۲۱ تحت لوای جامعه ملل کنفرانسی درژنو تشکیل شد و نمایندگان دول امضاء کننده قرارداد قراردادی باسم قرارداد بین‌المللی الغاء خرید و فروش نسوان و کودکان تنظیم و امضاء نمودند.

در ماده ۲ - این قرارداد دول متعاقد موافقت کرده بودند اقداماتی بنمایند - کسانی که معامله نسوان و یا کودکان (اناث و ذکور) را مینمایند تجسس و مجازات شوند .

در ماده ۳ - دول متعاقد موافقت کرده بودند اقداماتی بنمایند که شروع باجرای جرمهای مذکور در مواد ۱ و ۲ قرارداد مورخ ۱۹۰۴ و در حدود قانون اعمال مقدماتی آنها نیز مجازات شوند .

در ماده ۴ دول متعاقد موافقت کرده بودند در صورتیکه قرارداد استرداد مجرمین بین آنها وجود نداشته باشد در حدود امکان اقداماتی برای استرداد اشخاصی که متهم بجرمهای مندرج در ماده ۱ و ۲ قرارداد ۱۹۱۰ میباشند و یا محکوم به جرمهای مذکور هستند بعمل آورند .

ماده ۵ قرارداد مزبور سن بیست سال مذکور در قسمت ب قرارداد ۱۹۱۰ را به بیست و یکسال افزایش داده بود و مواد بعدی دولتها را مکلف میکرد نظاماتی وضع نمایند که بوسیله آن حمایت نسوان و کودکان که در تجسس کار در مملکت دیگری هستند تأمین گردد .

دولت ایران در تاریخ ۱۴ دیماه ۱۳۱۰ بقرارداد های سه گانه سابق الذکر ملحق شده و قانون مربوط به اجازه الحاق ایران بقرارداد های مزبور در دیماه ۱۳۱۰ بتصویب مجلس شورای ملی ایران رسیده است .

در قرارداد های مذکور صحبت از نسوان و دختران صغیر بوده و از نسوان کبیره صحبتی بمیان نیامده بود در ۱۱ اکتبر ۱۹۳۳ در تکمیل قرارداد مزبور قرارداد دیگری راجع به جلوگیری از معامله و اغواء نسوان کبیره بتصویب رسید و منظور از تصویب آن این بود که اقدامات لازم برای جلوگیری دولتها از معامله نسوان و کودکان را بطور کاملتری تأمین نماید.

ماده اول این قرارداد مقرر میداشت. هر کس برای شهوت رانی دیگری زن و یا دختر کبیری را ولو با رضایت خودش برای فسق در مملکت دیگری اجیر و جلب یا از راه عفت منحرف سازد ولو عملیات مختلفی که مبنای جرم محسوب میشود در ممالک دیگر صورت گرفته باشد باید مجازات شود شروع به ارتکاب جرم نیز قابل مجازات میباشد و عمینطور عملیات مقدماتی ارتکاب جرم نیز در حدود قوانین قابل مجازات است.

ماده دوم قرارداد دول متعاهد را مکلف میکرد که در صورتیکه قوانین فعلی آنها برای جلوگیری از جرمهای مندرج در ماده فوق کافی نباشد تدابیر لازم را اتخاذ نمایند تا جرمهای مذکور نسبت بدرجه اهمیت که دارند مجازات گردند.

ماده سوم - قرارداد دول متعاهد را مکلف میکرد راجع به شخص اعم از مذکور یا اناث که مرتکب یکی از جرمهای مذکور در آن قرارداد و یا قراردادهای مورخ ۱۹۱۰ و ۱۹۲۱ راجع بجلوگیری از معامله نسوان و کودکان گردیده و یا شروع به ارتکاب آن نموده هر گاه مبنای جرم در ممالک مختلف انجام گردد و یا میبایستی انجام گرفته باشد اطلاعات مذکور در ذیل یا اطلاعات متشابهی را که بموجب قوانین و نظامات مملکتی میتوان داد بیکدیگر ابلاغ نمایند.

الف - احکام محکومیت یا اطلاعات مفید دیگری که ممکن است راجع به مجرم تحصیل کرد مثلاً راجع به هویت مجرم و مشخصات و علائم انگشت و پرونده او در شهر بانی و طرز ارتکاب او بجرم و غیره.

ب - تعیین اقداماتی که برای اخراج و یا تبعید مجرم بعمل آمده است.

بالاخره کنفرانسی در ۱۲ دسامبر ۱۹۴۹ در لیک ساکسس مقر سازمان ملل متحد تشکیل شد و پروتگلی بامضاء دول شرکت کننده رسید که بموجب آن تغییرات و اصلاحاتی در متن قرارداد های سابق داده شده و مقرر گردیده بود پس از آنکه ۲۰ عضو از امضاء کنندگان قرارداد بیروتگل مزبور ملحق شدند رسمیت و اعتبار پیدا کند.

چون ماده ۶ اصلاحی دول متعاهد را از اجراء کلیه قوانین و مقررات و رویه های اداری در باره ثبت اساسی فواحش در کارتهای مخصوص و اتخاذ تدابیر احتیاطی لازم ممنوع میکرد دولت فرانسه و دولت انگلیس از الحاق بقرار داد مزبور خودداری کردند! اما اجازه الحاق ایران بیروتگل مزبور در تاریخ ۱۸ آذرماه ۱۳۳۷ بتصویب مجلسین ایران رسید و دولت ایران با اصلاحاتی که در بیروتگل مزبور بعمل آمده موافقت دارد.

ب - آثار تصویب قرارداد های بین‌المللی در قانون مجازات ایران

قبل از تصویب قراردادهای بین‌المللی پاریس و ژنو راجع به مجازات اشخاصی

مبارزه بین‌المللی بر ضد فحشاء

که زنان و کودکان را بفساد اخلاق تشویق یا عزیزت آنان را بخارج از کشور تسهیل میکردند مواد صریحی در قوانین جزائی ایران پیش بینی نشده بود. فقط ماده ۱۰ قانون مجازات عمومی مصوب ۱۳۰۴ مقرر میداشت:

« کسی که دیگری را اعم از ذکور و اناث بمنافیات عفت و امیدارد یا وسائل ارتکاب را برای او فراهم مینماید بحبس تأدیبی از یکسال تا سه سال محکوم خواهد شد. »

پس از تصویب قراردادهای بین‌المللی سابق‌الذکر لزوم تغییرات و اصلاحاتی در اینمورد در قانون مجازات ایران احساس شد و در تاریخ ۲۹ شهریورماه ۱۳۱۲ شمسی کمیسیون قوانین عدلیه طبق اختیاراتیکه داشت در مواد ۲۰۷ الی ۲۱۴ قانون مجازات عمومی تغییرات و اصلاحاتی داده و از جمله مواد ۲۱۱ و ۲۱۳ را که با مواد سابق کاملاً مغایرت داشت بشرح زیر تصویب کرد.

ماده ۲۱۱ - اشخاص ذیل بحبس تأدیبی از ششماه تا سه سال و بتأدیه غرامت از ۲۵۰ الی ۵۰۰۰ ریال محکوم میشوند:

۱ - کسی که عادتاً جوان کمتر از ۱۸ سال تمام را اعم از ذکور و اناث بفساد اخلاقی و یا شهوت رانی تشویق کند و یا فساد اخلاق و یا شهوترانی آنها را تسهیل نماید.

۲ - کسی که عادتاً دیگری را اعم از ذکور و اناث بمنافیات عفت و اذارد یا وسائل ارتکاب را برای او فراهم سازد.

۳ - قواد و یا کسی که فاحشه‌خانه‌ای دایر و یا اداره کند و یا زنی را برای شهوترانی غیر اجیر کند.

۴ - کسی که جوان کمتر از ۱۸ سال تمام را برای شهوترانی غیربیرد و یا او را و اذارد برفتن کند و یا او را برای این مقصود اجیر کند. اگر مرتکب یکی از جرمهای فوق شوهر یا مادر یا قیم یا یکی از اشخاص دیگر مذکور در قسمت اخیر بند الف ماده ۲۰۷ باشد بدو سال تا چهار سال حبس مجرد محکوم خواهد شد. همین حکم در موردی نیز مقرر است که مرتکب متوسل بعنف یا تهدید شده باشد و یا شخصی که در مورد او جرم واقع شده است سابقه فحشاء اخلاقی نداشته باشد.

حکم بمجازاتهای مذکوره در این ماده در صورتی نیز صادر خواهد شد که شروع و ارتکاب جرم در مملکت واحد بعمل نیامده باشد.

ماده ۲۱۳:

الف - اشخاص ذیل بحبس تأدیبی از ششماه تا دو سال محکوم

خواهند شد.

۱- هر کسی که عایدات حاصله از فحشاء زنا و سیله تمام یا قسمتی از معیشت خود قرار دهد .

۲- هر کسی که فاحشه‌ای را در شغل فاحشه‌گی حمایت کند .

ب- هر کسی زنی را برای رفتن بخارجه تشویق کند و یا مسافرت او را بخارجه تسهیل نماید و عالم باشد باینکه آن زن در خارجه بشغل فاحشه‌گی مشغول خواهد شد بحبس تأدیبی از یکسال تا سه سال محکوم خواهد شد .

در مورد ذیل مرتکب بحبس تأدیبی از دو سال تا چهار سال محکوم خواهد شد :

۱- در صورتیکه زن کمتر از ۱۸ سال تمام داشته باشد .

۲- در صورتیکه مرتکب برای انجام مقصود خود بعنف یا تهدید و یا حيله متوسل شده باشد .

بطوریکه قبلاً ذکر گردید بعد از تصویب مواد مزبور در تاریخ بیستم دیماه ۱۳۱۳ دولت ایران بقرارداد بین‌المللی راجع بجلوگیری از معامله و اغواه نسوان کبیره که مشتمل بر ۱۰ ماده بود و در اکتبر ۱۹۲۳ در ژنو بتصویب رسیده بود ملحق شد .

پس از الحاق دولت ایران بقرارداد مزبور تغییرات جدیدی در ماده ۲۱۳ قانون مجازات عمومی ایران داده شده و بند (ب) ماده مزبور بر اثر تبعیت از مقررات قرار داد جدید بشرح زیر اصلاح شد .

بند ب- ماده ۲۱۳ اصلاحی مصوب ۲۸ اسفندماه ۱۳۱۳ شمسی :

هر کس زنی را با علم باینکه آن زن در خارجه بشغل فاحشه‌گی مشغول خواهد شد برای رفتن بخارجه تشویق کند و یا مسافرت او را بخارجه تسهیل نماید و یا او را ولو با رضایت خودش بخارجه ببرد و یا برای رفتن به آنجا اجیر کند بحبس تأدیبی از یکسال تا سه سال محکوم میشود اگرچه اعمال مختلفی که مبنای جرم محسوب میشود در ممالک مختلفه صورت گرفته باشد .

در موارد ذیل مرتکب بحد اکثر مجازات مزبور محکوم خواهد شد :

۱- در صورتیکه زن کمتر از ۱۸ سال تمام داشته باشد .

۲- در صورتیکه مرتکب برای انجام مقصود خود بعنف یا تهدید

متوسل شده باشد . هرگاه مرتکب یکی از اشخاص مذکور در قسمت اخیر بند الف ماده ۲۰۷ باشد مجازات او حبس با کار اجباری از دو تا پنجسال خواهد بود .

مبارزه بین‌المللی برضد فحشاء

در مورد بند (ب) این ماده شروع به ارتکاب نیز قابل مجازات است.
در ماده ۲۱۳ اصلاحی موارد جدیدی که بتبعیت از ماده ۱ قرارداد مورخ ۱۱ اکتبر ۱۹۳۳ جلب نظر میکند بشرح زیر است :

۱- اجیر کردن و بردن زنان بخارجه با رضایت آنان جرم تشخیص و مجازاتی برای آن پیش بینی شده است .

۲- بفرض اینکه عناصر تشکیل دهنده و مبانی جرم در کشورهای مختلف صورت گرفته باشد مرتکب قابل تعقیب تشخیص گردیده است .

۳- شروع بجرم را نیز قانونگذار قابل مجازات تشخیص داده است .

۴- به تبعیت از بند پ پروتکل اختامیه قرارداد مورخ ۱۹۱۰ موارد مشددهای

نیز پیش بینی شده است .

« بند ج ماده ۲۱۴ مکرر بوزارت دادگستری و کشور اختیار داده مقرراتی را که برای جلوگیری از انتشار فحشاء لازم بداند تنظیم کنند مشروط بر اینکه مجازاتی که بموجب آن معین میشود از دوساه حبس تأدیبی تا یکهزار ریال جزای نقدی تجاوز نکند . پس از تصویب مواد مزبور در لایحه کیفر عمومی نیز که در شهریورماه ۱۳۱۸ بمجلس شورای ملی تقدیم گردید مقررات جدیدی در این مورد پیش بینی شد که ما برای استحضار از مقررات مزبور عین مواد ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ لایحه مزبور را در اینجا قید میکنیم .

« ماده ۴۵۶ - هر کس شخصی را که بهیچده سال تمام نرسیده و یا زن کبیری را که اختلال تام یا نقص مشاعر دارد برفتن بخارجه برای اشتغال بفاحشه گئی تحریک کند و یا وسیله رفتن او را تسهیل کند بجنسی تأدیبی از ششماه تا سه سال و بجزای نقدی که کمتر از هزار ریال نباشد محکوم میشود . در موارد زیر و همچنین در موردیکه عمل نسبت بدو نفر یا بیشتر ارتکاب شود اگرچه آنها را بکشورهای مختلفه روانه کنند مجازات افزوده میشود .

۱- هرگاه عمل نسبت بصغیری که هنوز ۱۵ سال تمام ندارد ارتکاب

شود .

۲- هرگاه مجرم از اسلاف یا شوهر یا برادر و یا خواهر یا قیم

طرف جرم باشد .

۳- هرگاه طرف جرم بعنوان پرستاری یا تربیت یا تعلیم یا مراقبت

یا محافظت بمجرم سپرده شده باشد .

۴۵۷- هر کس شخصی را که بهیچده سال تمام نرسیده یا زن کبیری را

بعنف یا تهدید بر رفتن بخارجه برای اشتغال بفاحشه‌گی وادار کند بحبس با کار از یک تا پنج سال و بجزای نقدی که کمتر از پنجاهزار ریال نباشد محکوم میشود.

بهمین مجازات محکوم میشود کسی که بداند زن کبیر در کشور بیگانه بفحشاء مشغول میشود و او را برای رفتن بانجا فریب دهد. اگر مرتکب فقط وسائل رفتن بخارجه را تسهیل کند بحبس تأدیبی از ۶ ماه تا دو سال محکوم خواهد شد.

ماده ۴۵۸ - اگر جرائم مذکور در دو ماده پیش در خارجه ارتکاب شود هرگاه مرتکب ایرانی باشد قابل مجازات است.

ماده ۴۵۹ - در موارد محکومیت بجرائم مذکور ممکن است یکی از اقدامات تأمینی سالب آزادی بر محکومیت افزوده شود.

ج - آثار قراردادهای بین‌المللی در قوانین جزائی فرانسه و سویس

بطوریکه قبلاً ذکر شد طرح قرارداد بین‌المللی مورخ ۱۸ مه ۱۹۰۴ در کنفرانسی که در سال ۱۹۰۲ در پاریس تشکیل شد تهیه گردید پس از تهیه طرح مزبور و قبل از اینکه قرارداد صورت رسمی و اعتبار قانونی پیدا کند دولت فرانسه براساس تصمیمات کنفرانس مزبور بموجب قانون سوم آوریل ۱۹۰۳ ماده ۳۳۴ قانون مجازات عمومی را باین طریق اصلاح کرد که علاوه بر اشخاصی که دختران صغیر را بفسق وادار میکردند وادار کردن زنان کبیر نیز برخلاف رضایت آنان بفحشاء قابل مجازات تشخیص داده شد ولی تصویب قرارداد بین‌المللی ۱۹۱۰ چون در تأیید و تکمیل قرارداد مورخ ۱۹۰۴ بود هیچ تغییری در قوانین جزائی فرانسه راجع بمبارزه بفحشاء نداد.

تأثیر قرارداد مورخ سپتامبر ۱۹۲۱ ژنو در قانون مجازات فرانسه این بود که بموجب قانون ۳۰ دسامبر ۱۹۲۲ برای شروع بجرائم مذکور در ماده ۳۳۴ نیز مجازات پیش بینی شد.

تصویب قرارداد مورخ ۱۱ اکتبر ۱۹۳۳ تغییرات جدیدی در قانون فرانسه وارد نمود و بموجب قانون ۳ آوریل ۱۹۴۶ مواد ۳۳۴ و ۳۳۵ قانون مجازات اصلاح شده و ماده جدید بعنوان ۱۳۳۴ مقرر بقانون مجازات فرانسه افزوده شد.

ماده ۳۳۴ اصلاحی برای هر مرد و زنی که مرتکب اعمال ذیل شوند از ششماه تا دو سال حبس و از ۶ هزار تا شش میلیون فرانک غرامت پیش بینی کرده است.

۱ - هر کس عالماً فاحشه‌ای را در شغل فاحشه‌گی بوسائلی کمک یا مساعدت نموده یا از او حمایت کند.

مبارزه بین‌المللی برضد فحشاء

- ۲ - هرکس تحت شرایطی از عوائد حاصله از فحشاء زنی سهمی برای خود قائل شود.
 - ۳ - هرکس عالمی با زنی که خود را در معرض فحشاء قرار داده است زنده‌گی کرده و وسیله معاش معلومی نداشته باشد.
 - ۴ - هرکس زنی را ولو اینکه کبیر بوده و با رضایت خود او باشد وادار بفحشاء نماید.
 - ۵ - هرکس عادتاً بین اشخاصیکه خود را در معرض فحشاء قرارداده‌اند وظیفه وساطت انجام دهد.
- ماده ۳۳۴ مکرر موارد مشدده را پیش بینی کرده و میگوید مجازات درموارد زیر از دو سال تا پنجسال حبس و پرداخت غرامت از یکمیلیون و پانصد فرانک تا ۱ میلیون فرانک خواهد بود.

- ۱ - در صورتیکه جرم درباره یک صغیر ارتکاب یافته باشد.
- ۲ - در صورتیکه جرم مقرون با جبار یا اغفال یا سوء استفاده از قدرت باشد.
- ۳ - در صورتیکه مرتکب جرم حامل سلاح ظاهر و یا مخفی باشد.
- ۴ - در صورتیکه مرتکب جرم شوهر - پدر - مادر یا قیم مجنی علیه باشد.
- ۵ - در صورتیکه مرتکب جرم بواسطه شغل خود مکلف بمبارزه بانفحشاء و یا حفظ بهداشت و نظم عمومی باشد.

جرائم مذکور در ماده ۳۳۴ و این ماده در صورتی هم که عناصر تشکیل دهنده جرم در ممالک مختلف صورت گرفته باشد قابل مجازات است.

ماده ۳۳۵ - برای صاحبان مهمانخانه ها و رستورانها و سایر اماکن عمومی که وسیله تسهیل فحشاء را فراهم میسازند مجازاتهای پیش بینی کرده و در قسمت اخیر خود برای اشخاصیکه بمناسبت ارتکاب جرائم مذکور در مواد ۳۳۴ و ۳۳۴ مکرر و این ماده محکومیت پیدا میکنند در مدت معینی محرومیت از بعضی حقوق اجتماعی را پیش بینی مینماید.

د - آثار قراردادهای بین‌المللی در قوانین جزائی سوئیس

در کشور سوئیس پس از الحاق آندولت بقراردادهای بین‌المللی مورخ ۱۸ مه ۱۹۰۴ و ۴ مه ۱۶۱۰ و سپتامبر ۱۹۲۱ در سیام سپتامبر سال ۱۹۲۵ قانونی بتصویب رسید که بموجب آن برای اشخاصیکه بخرید و فروش زنان و کودکان مبادرت میکردند مجازاتهای پیش بینی شده بود این قانون تا ۲۱ دسامبر سال ۱۹۳۷ که قانون مجازات سوئیس تصویب شد اعتبار داشت ولی از تاریخ اجراء قانون مزبور چون براساس تصمیماتی که در قرارداد بین‌المللی مورخ ۱۱ اکتبر ۱۹۳۳ اتخاذ شده بود مقررات جدیدی دائر بمجازات اشخاصیکه وسائل فحشاء را تسهیل یا بخرید و فروش زنان و کودکان مبادرت میکردند وضع گردید قانون مزبور بموجب بند م ماده ۳۹۸ قانون مجازات سوئیس صریحاً نسخ گردید.

مبارزه بین‌المللی برضد فحشاء

برای استحضار از مقررات فعلی قانون مجازات سویس عین مواد ۱۹۹ تا ۲۰۲ قانون مزبور را که متضمن مجازات قوادی حرفه‌ای و تسهیل و سائل فحشاء و خرید و فروش زنان و کودکان است در اینجا نقل میکنیم:

ماده ۱۹۹ قوادی حرفه‌ای - هر کس قوادی را حرفه خود قرار داد و مخصوصاً خانه‌ای برای فحشاء دائر کند بجزس مجرد که کمتر از ششماه و بیشتر از پنجسال نخواهد بود و محرومیت از حقوق اجتماعی محکوم خواهد شد.

در صورتیکه مجرم شخص صغیری را بفحشاء وادار کرده باشد مجازات وی تادیسال حبس مجرد افزایش خواهد یافت. علاوه بر آن در تمام موارد مجرم اگر تبعه سویس باشد بغرامت و در صورتیکه خارجی باشد باخراج محکوم خواهد شد.

ماده ۲۰۰ - تسهیل و سائل فحشاء - هر کس بدون اینکه قصد جلب نفعی داشته باشد فساد اخلاق اشخاص کمتر از ۱۸ ساله را تسهیل یا آنان را بفساد اخلاق تشویق نماید بجزس تأدیبی محکوم خواهد شد.

ماده ۲۰۱ - هر کس عایدات نا مشروع حاصله از فحشاء زنی را وسیله تمام یا قسمتی از معیشت خود قرار دهد و همچنین کسی که فاحشه‌ای را در شغل فاحشه‌گی حمایت کند بجزس تأدیبی که کمتر از ششماه و بجزس مجرد که کمتر از ۵ سال نخواهد بود و همچنین بمحرومیت از حقوق اجتماعی محروم خواهد شد.
ماده ۲۰۲:-

۱ - خرید و فروش زنان و کودکان - هر کس برای ارضاء شهوت دیگری مبادرت بخرید و فروش زنان و کودکان بنماید مخصوصاً اگر آنان را جلب یا اجیر یا از راه عفت منحرف کرده باشد بمجازات حبس مجرد محکوم خواهد شد.

۲ - مجازات در موارد زیر حداقل سه سال حبس مجرد خواهد بود:
در صورتیکه مجنی علیه کمتر از ۱۸ سال داشته باشد. در صورتیکه مجنی علیه زن یا اولاد مجرم یا کسیکه بفرزند وی قبول شده یا فرزند همسر مجرم یا از اشخاصی باشد که تحت سرپرستی او بوده و وظیفه مراقبت و نگاهداری آنان را دارد.
در صورتیکه مجرم حیله و تهدید و اجبار اعمال کرده باشد. در صورتیکه مجرم از قدرتی که بر حسب سمت کارفرمائی نسبت بمجنی علیه داشته یا از فلاکت و پریشانی وی سوء استفاده کرده باشد.

در صورتیکه مجنی علیه بخارج برده شود.
در صورتیکه مجنی علیه بنا است بیک قواد حرفه‌ای تسلیم گردد.
در صورتیکه مجرم داد و ستد زنان و کودکان را حرفه خود قرار داده باشد.
۳ - هر کس اقداماتی درباره خرید و فروش زنان و کودکان انجام دهد بمجازات حبس تأدیبی محکوم خواهد شد.

در تمام موارد مجرم اگر تبعه سویس باشد علاوه بر مجازات پرداخت غرامت و در صورتی که خارجی باشد باخراج محکوم خواهد شد.

علاوه بر مقرراتیکه در مواد مزبور پیش بینی شده بموجب بند الف ماده ۳۳۹

مبارزه بین‌المللی برضد فحشاء

قانون مجازات سویس بند ۱۵ ماده ۳ قانون فدرال ۲۲ ژانویه ۱۸۹۲ در باره استرداد مجرمین نیز اصلاح و کلمات قوادی حرفه‌ای و خرید و فروش زنان و کودکان نیز بقانون مزبور اضافه شده است.

مآخذ فارسی :

قانون مجازات عمومی.

لایحه کیفر همگانی

مجموعه قوانین سالهای ۱۳۱۰ و ۱۳۱۳ و ۱۳۳۴ .

گزارش کمیسیونهای خارجه مجلس شورایملی در دوره هشتم ونهم تقنینیه.

مجموعه قوانین موضوعه و مصوبات دوره پنجم قانونگذاری.

مآخذ فرانسه :

Code penal Suisse

Code penal France

F. Goyet . Droit penal sp acial .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی